

Сборник съдебна практика

Дело C-254/16

Glencore Agriculture Hungary Kft.
срещу
Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Преюдициално запитване,
отправено от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság)

„Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 183 — Принцип на данъчен неутралитет — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Възстановяване на надвзетия ДДС — Процедура за контрол — Глоба, наложена на данъчнозадълженото лице в хода на тази процедура — Продължаване на срока за възстановяване — Изключване на плащането на лихви за забава“

Резюме — Решение на Съда (седми състав) от 6 юли 2017 г.

Хармонизация на данъчните законодателства — Обща система на данъка върху добавената стойност — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Възстановяване на надвзетия данък — Спазване на принципа на данъчен неутралитет — Национална правна уредба, предвиждаща отлагане на датата на възстановяване на надвзетия данък в рамките на процедура за данъчен контрол, при която на данъчнозадължено лице е наложена глоба за неоказване на сътрудничество — Отказ за плащане на лихви за забава дори в случай на прекомерна продължителност на процедурата — Недопустимост

(член 183 от Директива 2006/112 на Съвета)

Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, съгласно която в случай на започната от администрацията процедура за данъчен контрол, при която на данъчнозадължено лице е наложена глоба за неоказване на сътрудничество, датата на възстановяване на надвзетия данък върху добавената стойност може да се отложи до връчването на протокола от проверката на данъчнозадълженото лице и плащането на лихви за забава може да бъде отказано, дори процедурата за данъчен контрол да е прекомерно продължителна и данъчнозадълженото лице да не носи изцяло отговорност за това.

Когато възстановяването на надвзетия ДДС на данъчнозадълженото лице се извършва, след като разумният срок за това е изтекъл, принципът на неутралитет на данъчната система на ДДС изисква така генерираните от данъчнозадълженото лице финансови загуби — поради невъзможността да разполага със съответните парични средства — да бъдат компенсирани чрез изплащането на лихва за забава (решение от 24 октомври 2013 г., *Rafinăria Steaua Română*, C-431/12, EU:C:2013:686, т. 23).

Тъй като в това отношение запитващата юрисдикция повдига въпроса за това какво отражение има поведението на данъчнозадълженото лице, което в процедурата за данъчен контрол е санкционирано с глоби за неполагането на дължимата грижа, следва да се отбележи, че безспорно, както поддържа и унгарското правителство, е недопустимо положение, при което данъчнозадължено лице, което е отказало да сътрудничи на данъчната администрация, възпрепятствало е по този начин процедурата за контрол и е предизвикало забавяне на възстановяването на надзетия ДДС, да може да поиска плащане на лихви за тази забава.

Не могат обаче да се считат за съвместими с изискванията, произтичащи от принципа на данъчен неутралитет, национална правна уредба или практика, въз основа на които самият факт, че данъчнозадълженото лице е осъдено да заплати глоба като санкция за неполагането на дължимата грижа по повод на извършен спрямо него данъчен контрол, позволява на данъчната администрация да продължи този контрол за период, който не е обоснован от посоченото неполагане на дължимата грижа, без да му плати лихви за забава.

При това положение в случай като разглеждания в главното производство, за да се определи дали са дължими лихви за забава и евентуално от кой момент те се дължат, трябва да се прецени за каква част от продължителността на процедурата за данъчен контрол носи отговорност данъчнозадълженото лице.

(вж. т. 22, 26—28 и 36 и диспозитива)